

ชื่อเรื่อง : ความคุ้มค่าในการลงทุนปลูกสับด้าเชิงธุรกิจ
กรณีศึกษา จังหวัดระยอง

ผู้เขียน : สิทธิพร สาระ, สุนิษา สงวนศักดิ์

ประธานที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ เสาวรส ใหญ่สว่าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา : ดร. ปรางทิพย์ ยุวานนท์

ประเภทสารนิพนธ์ : การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมาย

การวิจัยความคุ้มค่าในการลงทุนปลูกสับด้าเชิงธุรกิจ กรณีศึกษา จังหวัดระยอง มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อศึกษาภาวะการผลิตและการจัดการในการผลิต ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการผลิต และศึกษาความคุ้มค่าในการลงทุนปลูกสับด้าเชิงธุรกิจ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยดังกล่าว กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรในจังหวัดระยอง ที่มีพื้นที่การเพาะปลูกสับด้าตั้งแต่ 2 ไร่ขึ้นไป การกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้วิธีการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีขนาดผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 30 ราย

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรในจังหวัดระยอง ที่มีพื้นที่การเพาะปลูกสับด้าตั้งแต่ 2 ไร่ขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70 โดยมีอายุเฉลี่ย 34.7 ปี มีประสบการณ์ในการเพาะปลูกสับด้าเฉลี่ย 2.6 ปี พื้นที่ในการเพาะปลูกเป็นของตนเองทั้งหมด ต้นสับด้าที่เกษตรกรนำมาเพาะปลูกมีแหล่งที่มาจากพ่อค้าคนกลาง และส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการปลูกเพื่อสร้างเสริมรายได้ ในการลงทุนปลูกสับด้าเกษตรกรทั้งหมดจะใช้เงินลงทุนของตนเอง ผลผลิตที่ได้จะจำหน่ายให้แก่สหกรณ์ในชุมชน และวิธีการกำหนดราคาขายผลผลิตจะกำหนดตามราคาตลาดหรือตามราคาน้ำมันหน้าบ่มี ปัญหาในการเพาะปลูก ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับศัตรูพืช และปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ด้านความอุดมสมบูรณ์ของดิน ด้านการตลาด จะมีปัญหาด้านราคา และแหล่งจำหน่ายที่ยังมีไม่มากนัก ด้านการ

เก็บรักษาผลผลิตต้องมีที่เก็บรักษาที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อไม่ให้ผลผลิตเกิดความเสียหาย และปัญหาด้านการขนส่งคือแหล่งที่จำหน่ายผลผลิตอยู่ค่อนข้างไกลจากแหล่งเพาะปลูก ในด้านของเงินลงทุนและด้านแรงงานนั้นไม่เป็นปัญหากับเกษตรกรเนื่องจากเกษตรกรใช้เงินทุนส่วนตัว และส่วนใหญ่ใช้แรงงานจากคนในครอบครัว ด้านทัศนคติของเกษตรกร ส่วนใหญ่คิดว่าสบูดำสามารถสร้างรายได้หลักได้ และคิดว่าจะปลูกสบูดำเพิ่ม โดยคิดว่าอนาคตต้นสบูดำจะเป็นพืชเศรษฐกิจ และใช้ทดแทนน้ำมันได้ และคิดว่าสบูดำเป็นพืชที่น่าลงทุน ถ้ารัฐบาลช่วยสนับสนุนการเพาะปลูกสบูดำให้มากขึ้น

จากการศึกษาโดยใช้วิธีทางการเงิน 5 วิธี ได้แก่ การหาระยะเวลาคืนทุน การหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ การหาอัตราผลตอบแทนของโครงการ การหาอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุน และการหาจุดคุ้มทุน จากการพิจารณาในภาพรวม โดยใช้ข้อมูลเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด พบว่า โครงการลงทุนปลูกสบูดำให้ผลที่คุ้มค่าในการลงทุนและสามารถยอมรับโครงการลงทุนนี้ได้ เนื่องจากมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ที่มากกว่าศูนย์ และมีอัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) ที่มากกว่าอัตราคิดลดหรืออัตราต้นทุน รวมทั้งมีอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) มากกว่า 1 เท่า สำหรับจุดคุ้มทุนจากการปลูกสบูดำนั้น แบ่งเป็น 2 กรณี คือ ปริมาณคุ้มทุน ซึ่งเท่ากับ 2,857 กิโลกรัมในราคาขาย 5 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งหมายถึง ผู้ลงทุนปลูกสบูดำต้องได้ผลผลิตจากสบูดำเพื่อนำไปจำหน่ายจำนวน 2,857 กิโลกรัม ในราคาขาย 5 บาทต่อกิโลกรัม จึงจะคุ้มทุน ในขณะที่ราคาจำหน่ายที่คุ้มทุนนั้น เท่ากับ 3.28 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งแสดงว่าผู้ลงทุนปลูกสบูดำจะต้องขายผลผลิตสบูดำให้ได้ราคา 3.28 บาทต่อกิโลกรัมขึ้นไป จึงจะคุ้มทุน